

Sygn. akt II Ca 866/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Mariusz Broda**

Sędziowie: **SO Marek Boniecki (spr.)**

SO Cezary Klepacz

Protokolant: protokolant sądowy Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. H.

przeciwko **J. W., A. B., D. B., H. B., M. B., T. B. (1), T. B. (2), W. B. (1), W. B. (2), E. J., K. S. i M. A.**

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 23 listopada 2012 r., sygn. I C 150/11

oddala apelację oraz wnioszek o przyznanie wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

II Ca 866/13

Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 10 października 2013 r.

Powódka M. H. domagała się ostatecznie uzgodnienia treści księgi wieczystej nr(...) w ten sposób, aby w dziale II tej księgi wpisać obok ujawnionej J. B. także S. B. na zasadzie małżeńskiej wspólności majątkowej.

Pozwane K. S. i E. S. uznały powództwo, zaś pozwani M. A. i J. W. wnieśli o jego oddalenie. Pozostali pozwani nie zajęli stanowiska w sprawie.

Wyrokiem z dnia 23 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu i wynagrodzeniu adwokata ustanowionego dla powódki z urzędu.

Sąd Rejonowy ustalił, stan faktyczny szczegółowo przedstawiony w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, z którego wynika, że w księdze wieczystej nr(...)ujawniona jest jako właściciel J. B.. Jej mąż S. B.zmarł w dniu (...), zaś J. B.w dniu(...)

W ustalonym przez siebie stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uznał powództwo za bezzasadne. Uznał, że stosownie do przepisu art. 321 §1 k.p.c. był związany żądaniem pozwu. Jednocześnie Sąd Rejonowy wskazał, że uwzględnienie żądania powódki nie doprowadziłoby do uzgodnienia treści księgi z rzeczywistym, a więc aktualnym stanem prawnym, albowiem zarówno S. B., jak i J. B. nie żyją, a zatem objęta sporem nieruchomości stanowi obecnie współwłasność ich spadkobierców.

Wyrok powyższy zaskarżył w całości powódka, zarzucając sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że mimo treści aktu własności ziemi, nie może być skorygowany wpis w KW (...) w zakresie własności nieruchomości.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia i nakazanie wpisania Sądowi Rejonowemu w księdze wieczystej(...)w miejsce J. B.– J.i S.małż. B.na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest oczywiście bezzasadna.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest prawidłowe, dokonane w oparciu o ustalenia faktyczne poczynione z poszanowaniem reguł wskazanych w art. 233 §1 k.p.c., co sprawia, że Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne. Prawidłowe są także wnioski wyciągnięte przez ten Sąd z poczynionych ustaleń.

Tak w literaturze przedmiotu, jak w orzecznictwie powstałym na kanwie art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (t. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 707 ze zm.) nigdy spornym nie było, że powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym ma doprowadzić do tego, aby księga wieczysta odpowiadała stanowi prawnemu aktualnemu na datę orzekania. Jak trafnie zauważył Sąd Rejonowy, uwzględnienie żądania powódki do stanu takiego nie doprowadziłoby z uwagi na fakt, że S. B. nie żyje, a zatem nie jest właścicielem objętej księgą nieruchomości. Własność tejże, stosownie do treści art. 922 §1 k.c., z chwilą jego śmierci przeszła na spadkobierców. Jednocześnie rację ma również Sąd pierwszej instancji co do tego, że aktualne poglądy judykatury nie pozostawiają jakichkolwiek wątpliwości co do związania Sądu żądaniem pozwu zawierającym żądanie uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, stosownie do art. 321 §1 k.p.c. (por. uchwałę 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2010 r., III CZP 134/09, OSNC 2010/10/131).

Mając na uwadze powyższe argumenty, Sąd Okręgowy na podst. art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Oddaleniu podlegał także wniosek pełnomocnika powódki o przyznanie kosztów wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu apelacyjnym. W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie istniał ważny powód do żądania zwolnienia od udzielenia powódce pomocy prawnej w rozumieniu art. 28 ust. 1 w zw. z art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (t. jedn. Dz. U. z 2009 r., Nr 146, poz. 1188 ze zm.). Tym ważnym powodem była oczywista bezzasadność tak ostatecznego żądania pozwu, jak i apelacji. Z drugiej strony popieranie apelacji mimo przekonania o całkowitym braku podstaw do jej uwzględnienia, nie może zostać uznane za udzielenie pomocy prawnej.

SSO C. Klepacz SSO M. Broda SSO M. Boniecki

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powódki.